

نقش محتوای الکترونیکی و فناوری های نوین در آموزش

حسن وحیدی نسب^۱، شکوه خجسته^۲

^۱دانشگاه آزاد اسلامی سبزوار - shokouh.khojasteh@gmail.com

^۲دانشگاه آزاد اسلامی سبزوار - shokouh.khojasteh@gmail.com

چکیده

هدف پژوهش حاضر، مطالعه مسائل مرتبط با نقش محتوای الکترونیکی و فناوری های نوین در آموزش و ارائه مزایا، محدودیت ها، چالش ها و راهکارهای توسعه آموزش الکترونیکی بوده که از طریق بررسی و تحلیل مطالعات و دیدگاه های صاحب نظران و پژوهشگران انجام گردید. مواد و روش ها: این پژوهش یک مطالعه مروری است که با استفاده از منابع متعدد در زمینه نقش محتوای الکترونیکی و فناوری های نوین در آموزش با جستجوی کتابخانه ای و اینترنتی صورت گرفته است. نتیجه گیری: با ورود به عصر اطلاعات، نهاد آموزش از نخستین نهادهایی است که دستخوش تغییرات اساسی شده. آموزش الکترونیکی به عنوان پارادیمی جدید، این حوزه را متحول ساخته است. با توجه به قابلیت های بسیار بالای این سیستم آموزشی و حجم عظیم تقاضا برای آموزش، و ناتوانی نظام آموزشی کنونی در پاسخگویی به آن، در باب ضرورت به کارگیری و اهمیت آموزش الکترونیکی تردیدی وجود ندارد. آنچه مطرح است شیوه و چگونگی این آموزش است. کاربرد فناوری اطلاعات و ارتباطات در آموزش سبب شده است تا محیط های آموزشی به سوی مجازی شدن سوق پیدا کند که این امر سبب می شود تا ارتباطات افراد به منظور آموزش و گسترش دانش به گون های فزاینده از طریق رایانه امکان پذیر شود. با ظهور و گسترش اینترنت این رسانه به عنوان یک مکمل جهت تامین نیازهای اطلاعاتی و آموزش مورد استفاده قرار گرفته است.

کلیدواژه ها: محتوای الکترونیکی، فناوری های نوین در آموزش

مقدمه

بسیاری از مربیان فکر می کنند که برآورده کردن استانداردهای تحصیلی مستلزم سرعت و پوشش همه مطالب درسی است، اما توجه بیش از حد به این مسئله سبب می شود که زمان کافی برای توجه و پرورش مهارت های تفکر باقی نماند. این در حالی است که هدف غایی تربیت بایستی پرورش انسان های صاحب اندیشه و دارای « ذهن کاوش گر » باشد. قرن بیست و یکم قرن خرد و دانایی است، قرن است که جوامع به سمت دانایی محوری در حرکت هستند، قرن

تغییر از جامعه صنعتی به جامعه اطلاعاتی است، امروزه ثروت پایدار جوامع مبتنی بر فناوری پیشرفته، استعداد های خلاق، نیروی انسانی، و تولیدات نرم افزاری است. قدرتمند واقعی، کشوری است که بر اساس فناوری های پیچیده و نوین توانمندی های بالقوه انسانی را با آموزش و تربیت انسان های ماهر، خلاق، توانمند، موثر، کارساز و کار آفرین به فعلیت و شکوفایی برساند. اخیراً رویکردهای سنتی آموزش و یادگیری با بروز و ظهور فناوری های جدید نظیر چند رسانه ها، اینترنت، اینترنت، اکسترانت، انتشار ماهواره ای، نوارهای ویدئویی، صوتی و تلویزیون، محاوره ای، دیسک های فشرده، فرارسانه ها و ارتباطات از راه دور دچار تغییرات بینادی شده است. نوعی از آموزشی که در قرن بیستم امتحان خود را به خوبی پس داد و موفقیت های بزرگی را کسب کرد و ارمغان خوبی را برای بشریت داشت و با توجه به ویژگی هایی که دارد آینده آموزشی دولت ها و ملت ها را نیز تسخیر خواهد کرد. انقلاب الکترونیکی دهه 1980 آموزش و یادگیری کشورها بالاخص کشورهای پیشرفته علمی را متأثر ساخت و در سه دهه ای اخیر آموزش الکترونیکی ارزش بیشتری یافته است، زیرا برتری علمی آن ثابت شده است. ورود اینترنت و وب به عالم آموزش و یادگیری در اواخر دهه 1990 تعداد مراکز علمی و دانشگاه های مجازی را افزایش داد [1]

هنگامی که قصد داریم تا فناوری های ارتباطی جدیدی را مورد استفاده قرار داده و از ظرفیت های بالقوه آن در جهت تغییر فعالیت های تدریس و یادگیری بهره ببریم، می بایست حتماً نسبت به آرمان های خود آگاهی داشته و آن ها را به طور شفاف مطرح سازیم. اگر چه یادگیری الکترونیکی به عنوان سردمدار تغییر و تحول در آموزش مطرح شده است، اما خود نیازمند هدف و مقصدی مشخص تغییر و تحول در آموزش مطرح شده است.

اکنون زمان بهره برداری مناسب از صنعت الکترونیک است، صنعتی که وارد آموزش و یادگیری نیز شده است و نوع آموزش، ارتباطات و تقاضاها را تحت تاثیر خود قرار داده است. بنابراین با توجه به مزایای زیاد یادگیری از طریق آموزش از دور و الکترونیکی و هزینه های کمتر، نیازمند است که این رویکرد آموزش در سطح کشور مورد توجه بیشتر قرار گیرد. این مقاله به تعریف آموزش الکترونیکی، محیط های چند رسانه ای در آموزش، کلاس درس مجازی، تدریس و فناوری، منافع و مزایای یادگیری الکترونیکی، طراحی محتوای آموزش الکترونیکی و در انتها به ارائه راهکارهای توسعه آموزش